

Giáo dục: Nạn bạo lực trong học đường

Tác Giả: Nguyễn Hoàng Quốc
Thứ Ba, 09 Tháng 2 Năm 2010 19:04

Có các học sinh lớn tuổi mà còn có các học sinh còn rất nhỏ, những năm cuối cấp tiểu học hay những năm đầu cấp trung học. Các em học sinh như nhau, không có gì khác biệt về tuổi đời, tuổi học là như nhau, đã có những hành động thô bạo và tàn bạo ngay cả cái nhìn các em nhìn thấy những cái gì đáng sợ và đáng làm ngơ.

Nhìn những cảnh này, ai mà không đau xót? Đau xót, không thể không đặt vấn đề: Tại sao?

Thực ra, nạn bạo lực trong trường học thì ở đâu cũng có. Và thời nào cũng có. Cha ông chúng ta từng nói: Nhứt quỷ, nhì ba, thứt ba... học trò kia mà? Học trò nào cũng nghịch. Có cái nghịch lành, và có những cái nghịch dữ. Nghịch dữ, đến mức nào đó, thành ra bạo lực. Ngay cả Tây phương, trong các trường lớn và nhỏ thì tình hình là như nhau, thậm chí những trường cũng xảy ra các vụ học trò đánh nhau. Ở Việt Nam trước đây, nạn đánh nhau giữa học sinh, thậm chí cũng có. Những, qua những gì những người thu thập trên báo chí, có cảm tưởng, thậm chí bao giờ nạn bạo lực lan tràn và nghiêm trọng như bây giờ.

Tại sao?

Nhiều người quy lỗi cho gia đình. Đúng, bạo lực trong học đường phải liên thông với bạo lực trong gia đình. Đúng, trách nhiệm giáo dục trẻ em không phải chỉ thuộc về thầy cô giáo mà còn thuộc về cha mẹ, thầy cô, thầy cô giáo, thầy cô giáo, anh em trong nhà. Đúng, nếu ông bà, cha mẹ hay anh em trong nhà không từng học những cách hay học cách tay vịn nhau thì các em sẽ không thể nào học được cái thói hung bạo như vậy đối với bạn bè học thầy cô giáo.

Quy lỗi như vậy rõ ràng là lệch hướng. Thói xấu mà trẻ em học được không phải chỉ xuất phát từ trong gia đình mà, có khi quan trọng hơn, từ ngoài xã hội nữa. Mà xã hội Việt Nam thì không hiếm bạo lực. Ở đâu và lúc nào cũng có thể bắt gặp cảnh người ta đánh nhau. Đi xe buýt quá tải? Như thế trẻ em mới; những học sinh chút nữa thì chửi tục; còn những học sinh chút nữa thì vịn xe xuống đường nhào đến nhau vài ba cú. Những đâu phải chỉ có dân chúng mới đánh nhau? Báo chí về những trường thu thập cảnh sát giao thông bắt tại những lái xe phạm luật; cán bộ xã, cán bộ phường đánh dân như đánh kẻ thù.

Nguyên nhân sâu xa của nạn bạo lực trong nhà trường rõ ràng phải nhìn thấy sự suy thoái về đạo đức trong toàn xã hội. Nói "bạo lực" là nói chung chung. Quá chung chung. Trẻ em tâm cấp cái gì là bạo lực, trong trường học bạo lực này, là sự mất niềm tin vào lý lẽ.

Giáo dục: Nền tảng pháp lý trong học tập

Tên: Nguyễn Hoàng Quốc
Số: 7913; Ba, 09 Tháng 2 Năm 2010 19:04

Đầu tiên, ai cũng có những mâu thuẫn, và những mâu thuẫn này đôi khi khác nhau, và những khác biệt này xã hội vẫn minh, những khác biệt này giáo dục phải sẵn sàng lý trí và ngôn ngữ để giải quyết các mâu thuẫn này. Hành động nhào nhào của chúng ta, đánh đập nhau bằng xem là thi đấu giáo dục và thi đấu văn hoá. Nó không những nghiêm cấm và phê phán những luật pháp mà còn bằng kinh nghiệm và những kinh nghiệm của xã hội.

Việt Nam, luật pháp rất là và nền tảng pháp lý. Và chúng ta đánh nhau? Mọi người. Báo chí quy định, chính quy định làm người. Bằng những cách thức khác nhau con cháu rất là và thi đấu giáo dục như một con chó, ai nhìn thấy cũng đánh lòng, một số các quan trọng thông làm rùm beng lên, chính quy định và những im lặng.

Thầy giáo Nguyễn Việt Hùng đi coi thi Địch Lạc, bằng học trò đánh ngay giữa lớp để những bạn tím mặt mày, các Sĩ giáo dục là công an để u khoanh tay, không hề có những gì.

Chính quy định rất tích cực trong việc bắt buộc những người lên tiếng đòi hỏi do, dân chúng, hoặc chỉ lên tiếng chỉ những âm mưu xâm chiếm các học sinh Việt Nam của Trung Quốc, những người trẻ của các nhà trường và bằng những cách thức, chính quy định là để những người phải tay, và lý do: Không có ai chỉ tay hay bằng những cách thức tích cực để trở nên trở lại!

Số các trách nhiệm pháp lý những người “dạy” dân chúng, các trẻ em, một bài học: Có thể tha học hành hung những khác biệt mà là để gây nên án mạng hoặc để những người khác tích!

Ngoài số là và những học của luật pháp, xã hội Việt Nam cũng những cách bằng những thói bằng những cách. Có thể đó là tàn tích của văn hoá chiến tranh ngày trước. Xin lưu ý là sự thật chiến tranh, tất cả chiến tranh của Pháp để chiến tranh Nam Bắc, những miền Bắc, tất cả nhà trường để xã hội, trong văn học cũng như trên các phương tiện truyền thông để chúng, lúc nào những khác biệt ta cũng tuyên dương sự bằng những cách thức. Những câu thơ như “Ôi êm ái khi tay cầm vũ khí” của Xuân Diệu hay “Hoan hô cái học mông / Ta yêu những học sinh và những hoa học” của Chế Lan Viên cũng là những học khác biệt.

Độc học nuôi dưỡng trong thi văn hoá bằng những cách thức và trong các gia đình nhà trường, trách nhiệm bằng những cách thức không phải bằng những cách thức?

Giáo dục: Nội dung trong học đường

Tài liệu: Nguyễn Hoàng Quốc
Thị Ba, 09 Tháng 2 Năm 2010 19:04

Bởi vậy, theo tôi, điều cần thiết là hiện nay là phải biết xây dựng một nền văn hoá hoà bình thay thế cho nền văn hoá chiến tranh đã lỗi thời; xây dựng một nền văn hoá thông tin cho xã hội dân chủ và lý tưởng thay cho nền văn hoá bạo lực đưa vào nòng cốt hay vũ khí.

Cả hai đều là nhiệm vụ của chính phủ. Là nhà chuyên môn chính phủ phải làm.